

Curtea de Justiție a Comunităților Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 97/09

Luxemburg, 29 octombrie 2009

Presă și informare

Concluziile avocatului general în cauza C-386/08
Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Avocatul general Bot consideră că produsele originare din teritoriile ocupate nu pot beneficia de regimul vamal preferențial din Acordul CEE-Israel

Autoritățile vamale comunitare trebuie să refuze recunoașterea originii israeliene a acestor produse.

În cadrul parteneriatului euro-mediteraneeen au fost încheiate acorduri bilaterale între Comunitate și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și cea mai mare parte a țărilor din bazinul mediteraneeen, pe de altă parte. Aceste acorduri prevăd, printre altele, că produsele originare din țările mediteraneene respective pot fi importate în Uniunea Europeană cu scutirea de taxe vamale și că autoritățile competente ale părților cooperează în vederea determinării originii exacte a produselor care beneficiază de regimul preferențial.

Comunitatea și statele membre ale acesteia au încheiat un astfel de acord atât cu Israelul¹ (Acord CEE-Israel), cât și cu Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OLP)² (Acord CEE-OLP), aceasta din urmă acționând în numele Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza.

Brita este o societate germană care importă impregnatoare pentru producerea apei carbogazoase, precum și accesorii și siropuri fabricate de societatea Soda-Club instalată în Mishor Adumin în Cisiordania, la est de Ierusalim.

Brita voia să importe în Germania mărfuri furnizate de Soda-Club. Societatea a comunicat autorităților vamale germane că mărfurile erau originare din Israel și a dorit așadar să beneficieze de regimul preferențial al Acordului CEE-Israel. Suspectând că produsele erau originare din teritoriile ocupate, autoritățile germane au solicitat autorităților vamale israeliene să confirme că respectivele produse nu au fost fabricate în aceste teritorii.

Deși au confirmat că mărfurile în cauză erau originare dintr-o zonă aflată sub responsabilitatea lor, autoritățile israeliene nu au răspuns totuși la întrebarea dacă mărfurile au fost fabricate în teritorii ocupate. Pentru acest motiv, autoritățile germane au

¹ Acordul euro-mediteraneeen de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 20 noiembrie 1995.

² Acord de asociere euro-mediteraneeen interimar privind schimburile comerciale și cooperarea dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OLP), care acționează în numele Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 24 februarie 1997.

refuzat în final să acorde societății Brita beneficiul regimului preferențial, pentru motivul că nu se putea verifica cu certitudine că mărfurile importate intrau în domeniul de aplicare al Acordului CEE-Israel.

Brita a atacat în justiție această decizie, iar Finanzgericht Hamburg (Tribunalul fiscal din Hamburg, Germania) a solicitat Curții de Justiție să stabilească dacă mărfurile fabricate în teritoriile palestiniene ocupate și a căror origine israeliană este confirmată de autoritățile israeliene pot beneficia de regimul preferențial instituit prin Acordul CEE-Israel.

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Bot amintește că mecanismul de cooperare administrativă instituit prin Acordul CEE-Israel se bazează pe o încredere reciprocă între autoritățile vamale ale statelor părți și pe o recunoaștere reciprocă a actelor pe care acestea le emit.

În această privință, avocatul general menționează că există o prezumție potrivit căreia autoritățile vamale ale statului de export se află în poziția cea mai potrivită pentru a verifica în mod direct faptele ce condiționează originea produsului. Așadar, rezultatul controlului *a posteriori* efectuat de autoritățile vamale ale statului de export este obligatoriu, în principiu, pentru autoritățile vamale ale statului de import.

Cu toate acestea, avocatul general apreciază că, în speță, întrucât originea produselor importate este cunoscută și necontestată, disputa privește, în realitate, aspectul dacă locul de producție situat în teritoriile palestiniene intră în domeniul de aplicare al Acordului CEE-Israel.

Astfel, prezumția care există în ceea ce privește autenticitatea verificării exactității faptelor de către autoritățile vamale ale statului de export nu poate acționa în speță, întrucât niciuna dintre părțile la acest acord nu se află în acest caz în poziția cea mai potrivită pentru a oferi o interpretare unilaterală a domeniului de aplicare al acestuia.

În consecință, rezultatul controlului *a posteriori* efectuat de autoritățile vamale israeliene **nu ar fi obligatoriu** pentru autoritățile vamale germane.

Avocatul general respinge de asemenea argumentul potrivit căruia beneficiul regimului preferențial ar trebui să fie, în orice caz, acordat producătorilor instalați în teritoriile ocupate, fie în temeiul Acordului CEE-Israel, fie în temeiul Acordului CEE-OLP.

Pe de o parte, acesta constată că beneficiul regimului preferențial este direct legat de originea mărfii și că verificarea acestei origini constituie un element necesar al sistemului. Certificatul eliberat de autoritățile vamale ale statului de export trebuie așadar să poată confirma fără ambiguitate că produsul în cauză provine dintr-un anumit stat, astfel încât regimul preferențial care se raportează la acest stat să fie aplicat acestui produs.

În acest context, avocatul general amintește că frontierele Israelului au fost delimitate prin Planul de împărțire a Palestinei³, aprobat la 29 noiembrie 1947 de Organizația Națiunilor Unite. Or, potrivit acestui plan, teritoriile din Cisiordania și din Fâșia Gaza nu

³ Acest plan a fost elaborat de Comitetul Special pentru Palestina al Națiunilor Unite. Compus din unsprezece state, acest comitet, înființat de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în 1947, a fost însărcinat să găsească o soluție pentru conflictul din Palestina, în special prin elaborarea unui plan de împărțire.

fac parte din teritoriul Israelului. În plus, în temeiul Acordului israeliano-palestinian⁴, atât Israelul, cât și OLP consideră Cisiordania și Fâșia Gaza ca o unitate teritorială unică.

Pe de altă parte, Comunitatea a încheiat Acordul CEE-OLP pentru a dezvolta fluxurile comerciale din și către Cisiordania și Fâșia Gaza și pentru a rectifica o anomalie, și anume, că aceste teritorii erau singurele din regiune ai căror producători nu beneficiau de un regim preferențial. Comunitatea a instituit așadar un astfel de regim pentru teritoriile palestiniene tocmai deoarece considera că produsele care provin din aceste teritorii nu puteau beneficia de un tratament preferențial în temeiul Acordului CEE-Israel.

În consecință, **regimul preferențial în temeiul Acordului CEE-Israel nu poate fi aplicat unui produs originar din Cisiordania și, mai general, din teritoriile ocupate.**

În sfârșit, avocatul general Bot concluzionează că beneficiul unei preferințe tarifare în temeiul Acordului CEE-OLP poate fi acordat produselor fabricate în teritoriile ocupate **numai în cazul în care autoritățile palestiniene furnizează certificatele de origine necesare, în conformitate cu acest acord.**

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului comunitar sau la validitatea unui act comunitar. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă identică.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#).” (+32) 2 2964106

⁴ Acordul interimar israeliano-palestinian privind Cisiordania și Fâșia Gaza, semnat la Washington la 28 septembrie 1995.